

Det er hvidt herude

T. Laub

Det er hvidt her - u - de, kyn-del-mis - se slår sin knu - de o-ver-må-de hvas og

hård, hvidt for - ned - en, hvidt for - o - ven, pud-ret tykt står

træ i skov - en som ud - i min a - bild - gård.
som ud - i min a - bild - gård.
som ud - i min a - bild - gård.

2. Det er tyst herude,
kun med sagte pik på rude
melder sig den små musvit.
Der er ingen fugl, der synger,
finken kun på kvisten gynger,
ser sig om og hvipper lidt.

3. Det er koldt herude,
ravne skrige, ugler tude,
søge føde, søge læ.
Kragen spanker om med skaden
højt på rygningen af laden,
skeler til det tamme kræ.

4. Hanen sig opsvinger
på en snemand, sine vinger
klaskende han sammenslår.
Krummer halsen stolt og galer -
hvad monstro han vil, den praler?
Hvis endda om tø han spår!

5. Inderlig jeg længes
efter vår, men vintren strænges,
atter vinden om til nord!
Kom, sydvest, som frosten tvinger,
kom med dine tågevinger,
kom og løs den bundne jord!

St. St. Blicher, 1838